

[Jensen (Gørding).]

vil i denne Forbindelse gerne sige til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, at naar jeg ønskede, at der i det Forhold, der omtales i § 8, 2det Stykke, ogsaa bliver taget Hensyn til Hjemmet, saa var det ikke et Hensyn til det velstillede Hjem, jeg tænkte paa, hvor der var Plads nok, og hvor man nødvendig vilde have den sindssyge hjem, fordi det kunde være ubehageligt for Hjemmet, men jeg har tænkt paa de mange smaa Hjem, hvor Forholdene er saa fortvivlede, at det er et stort Spørgsmaal, om den sindssyge, naar han kommer til et saadant Hjem igen, ikke inden ret længe skal ind til ny Behandling.

Angaaende Ændringsforslag Nr. 4 skal jeg sige, at det forekommer mig, at de faa Retssager, vi har været Vidne til i den forløbne Tid af saadan Art, ikke i nogen som helst Grad støtter det Krav, som er rejst af de ærede Oppositionspartier. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Skjerbæks sidste Indlæg ikke tydede paa, at han var videre fast i Troen, efter at denne lille Debat har fundet Sted.

Jeg anbefaler Justitsministerens Ændringsforslag.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Julin spurgte, om der egentlig var nogen inden for Sindssygevæsenet, der i saa høj Grad var Autoritet som netop Direktøren for Statens Sindssygehospitaler. Det kunde aldrig falde mig ind at underkende hverken denne Direktørs Dygtighed eller Nidkærlighed eller Indsigt i Sindssygevæsenet, men han er ikke specielt lægekundig, og det, der er Tale om her, er netop at vurdere, hvorledes det vilde virke paa en sindssygs Tilstand at erfare, at Spørgsmaalet om hans Tilbageholdelse skal gaa til Domstolene. Det kan Overlægen i betydelig bedre Grad bedømme end Direktøren for Statens Sindssygehospitaler, og det er lidt mistænkeligt, at der netop ikke fra Mindretallets Side er Ønske om en Erklæring fra Overlægen — den kunde de have faaet —, medens jeg kan fremhæve adskillige Eksempler, hvor netop Overlægen har anmodet om, at disse Sager af Hensyn til Patienternes eget Vel ikke kom for Domstolene.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, maaske fremkaldt ved den forsigtige Maade, hvorpaa det ærede Medlem i det hele og heldigvis taler, at Indenrigsministeren maa vel være gaaet ind paa dette Forslag. Da jeg ved, at det ærede Medlem læser godt indenad, vil jeg henvise det ærede Medlem til Betænkningens Bilag 11, hvor der findes

en Skrivelse undertegnet Bertel Dahlgaard. (*Julin:* Ja, tvunget til at gaa frivillig med). Da den højtærede Formand ikke reagerer, skal jeg overhøre den sidste Udtalelse.

Jeg er meget vel kendt med, at der er adskillige Jurister, som maaske af principielle Grunde eller i al Almindelighed vil foretrække Domstolene for Administrationen, og det vil jeg ogsaa gøre, hvis det drejer sig om normale Mennesker, men i dette Tilfælde — i dette Tilfælde — lægger jeg saa megen Vægt paa de sagkyndiges, de virkelig sagkyndiges Udtalelser plus den Erfaring, vi har i Administrationen, at jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Skjerbæk, at alle de Argumenter, som han anførte, og som jeg vilde tiltræde for normale Menneskers Vedkommende, kan jeg netop ikke anse for gældende, hvor det drejer sig om sindssyge.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 3 og 4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges uden Afstemning.

§ 6, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 7—9

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4

forkastedes med 57 Stemmer mod 35.

§§ 10 og 11

vedtoges uden Afstemning.